

ikke udelukket, at der er enkelte Tilfælde, som have været vanskelige at afgøre, og det kan derfor være heldigt, nu da vi staa over for et Lovforslag som det, her foreligger, at man søger at finde Regler, der ere mere sikre, hvor Fortolkningerne kunne være mindre tvivlsomme, og hvor man med større Udfigt til Held for de paagældende kan søge at komme dem til Hjælp, naar de virkelig ere komne til at lide ved at have maattet staa til Statens Tjeneste. Jeg skal imidlertid, da dette er fremdraget fra forskellige Sider og vil blive Genstand for Overvejelse, ikke dvæle derved, men kun fremdrage et enkelt Punkt, som min Opmærksomhed blev hevet paa i 1889, men hvor jeg den Gang maatte beklage, at det kom for sent til at blive Genstand for Overvejelse. Der findes en Uoverensstemmelse mellem Invalidelovene af 9de April 1851 og 20de November 1876, idet disse to Love i deres tredje Paragraf indeholde den Forskellighed, at Invalider, som foruden den almindelige Invalidpension tillige faa beregnet Pension efter deres Tjenestegrad, efter Loven af 1851 skal have en Tjenestetid af 3 Aar i deres Charge, forinden de kunne faa Pensionen beregnet efter den Løn, de sidst have oppebaaret, men efter Loven af 1876 faar Pensionen beregnet efter den Løn, de sidst have oppebaaret. Nu blev i 1864 paa det ikke ringe Antal af Underofficerer, der den Gang bleve Invalid, Loven af 9de April 1851 bragt til Anvendelse, og deres Pension derfor ikke beregnet efter den Charge, de sidst havde haft, for de flestes Vedkommende, idet de allerfleste Underofficerer under Krigen i 1864 og Forberedelserne dertil paa Grund af den stærkt forøgede Brøg for Underofficerer avancerede til højere Grader. Jeg tror, der var Grund til at tage dette Spørgsmaal op for disse gamle Mænds Vedkommende, saa at det ved en lille Bemærkning til det foreliggende Lovforslag blev bestemt, at den Del af deres Pension, der beregnes efter deres Tjenestetid, bliver beregnet i Genhold til § 3 i Loven af 20de November 1876. Mere har jeg i øvrigt ikke at bemærke, men skal dog ikke slutte uden at udtale mit Ønske om, at det foreliggende Lovforslag maa blive ført igennem.

Finansministeren (Rüttichau): Der er jo alle Vegne fra yttret Tilslutning til den Tanke i Lovforslaget at tillægge Krigsinvaliderne den ikke ubetydelige Forhøjelse af 25 pCt. af, hvad de nu oppebære. Jeg kan kun med Glæde konstatere dette. Jeg maa imidlertid ligesom det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) ganske i sin Almindelighed give

en lille Henviisning til, at det høje Ting ikke burde indblande alt for meget paa dette Lovforslag, som kunde true dets videre Gang. Jeg skal dog straks til denne almindelige Bemærkning eller almindelige Udværelse føje, at man jo i alt Fald med Hensyn til Krigsinvaliderne, som Lovforslaget udelukkende tager Sigte paa, kan tage Hensyn til, at der nu kommer en yderligere Tilføjelse, saa at Fortolkningen efter Loven af 1ste Marts 1889 § 5 kan ligesom bringes ind i fastere Spor ved ny Lovudtryk. Hvad angaar Anvendelsen af denne Paragraf, og hvad angaar Anvendelsen i det hele taget af vor Invalidelovgivning, tager jeg til Indtægt, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) straks udtalte, at Administrationen havde holdt sig til de gældende Lovregler. Jeg kan ingenlunde anerkende, hvad der fra enkelte ærede Taleres Side er blevet antydet — inarere end utrykkelig sagt — at man skulde have forladt Lovreglerne og skulde have anvendt en uhuman Fortolkning. Jeg vil specielt med Hensyn til § 5 i Lov af 1ste Marts 1889 give den Oplysning, at vel var man i Finansaaaret 1894—95, som det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) antydede, kun kommet til en Anvendelse af 9,870 Kr. 4 Ø., men Aaret efter var det over 10,000 Kr., og der er netop ad administrativ Vej, altsaa ved Resolution fra Finansministeriets Side, i afdøde Oktober Maaned og med tilbagevirkende Kraft, saa at det vil komme til Anvendelse fra 1ste Oktober d. A., blevet tillagt de Invalider, der nyde Understøttelse i Genhold til den meget omtalte § 5, en yderligere Understøttelse, saa at man nu er kommen til et Beløb af 12,116 Kr. Der er 109 forskellige Personer, der oppebære Understøttelse efter denne Paragraf. Men jeg skal — ved Siden af saaledes at have peget paa, at jeg kan finde det meget berettiget, at man gaar videre, hvad denne Paragraf angaar, saa at man bringer nogle ny nærmere bestemmende Regler ind i en ny Affattelse — med Hensyn til Krigsinvaliderne yderligere tilføje, at hvis det kunde liffes mig at komme til Uoverensstemmelse med det Udvalg, som vel vil blive nedsat om denne Lovs Behandling, ogsaa med Hensyn til andre Tilføjelser til denne Paragraf, skulde det være mig lært. Jeg vil dog ikke her binde mig ved at give Øste om, hvorvidt jeg i saa Henseende kan og vil gaa. Jeg vil tværtimod reservere mig min Stilling, hvis der paa dette Omraade skulde komme altfor store Forlangender frem, navnlig ogsaa saadanne, der kunde faa for stor finansiel Betyd-